

திருமதி. அலிகி லியாகூராஸ் ப்ரண்ட் பெர்கன்
1929ம் ஆண்டு அமெரிக்காவின் நியூஜெர்சியில்
பிறந்தார். குழந்தை எழுத்தாளர் மற்றும் ஓவியர்.
குழந்தைகளுக்காக 60 புத்தகங்கள் எழுதியவர்.
சிறந்த குழந்தை இலக்கியப் புத்தகங்களுக்கான
'நியூயார்க் அறிவியல் கழக விருது' பெற்றவர்.
'பென்சில்வேனியா பள்ளிநூலகம் கழக விருது' பெற்றவர்.

சுமார் 240 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்

'ஜான் சாப்மென்' என்ற ஒருவர்
அமெரிக்காவில் வாழ்ந்தார். அவர்
நாடுமுழுக்க ஆயிரக்கணக்கான
ஆப்பிள் விதைகளை விதைத்தார்.
செவ்விந்தியப் பழங்குடியின மக்கள்
அவரிடம் அன்புடன் பழகினார்கள்.

அவரை 'ஆப்பிள் ஜானி'

எனச் செல்லப்பெயர்

வைத்து அழைத்தார்கள்.

ஆப்பிள் ஜானி உலகில் உள்ள அனைத்து
இயற்கை ஆர்வலர்களைக் கவர்ந்த மனிதர்.
இது அவரைப் பற்றிய கதை.

0027533

thamizhbooks.com பாரதி புத்தகாலயம் புத்தகம் பேசுது

₹ 30/-

உலகப் புகழ்பெற்ற சிறார் சித்திரக்கதை

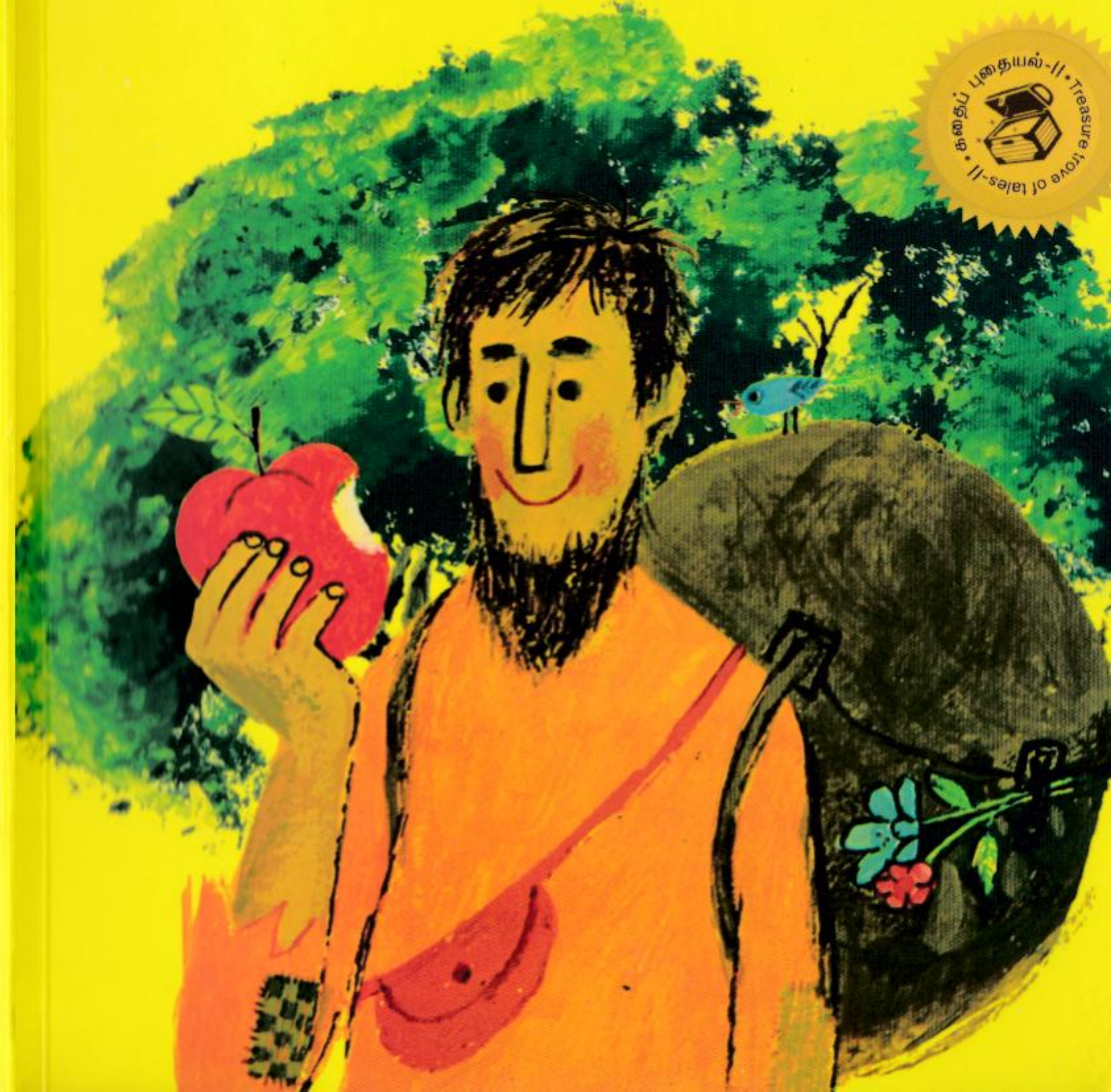
JOHNNY APPLESEED

Alikki

ஆப்பிள் ஜானி

அலிகி

தமிழில்: கொ.மா.கோ.இளங்கோ

BOOKS
FOR
CHILDREN

ஆப்ரஃ ஜான்

ஆப்ரீஸ் ஜான்

JOHNNY APPLESEED

அலிகி

தமிழில்: கொ.மா.கோ.இளங்கோ

BOOKS
FOR
CHILDREN

APPLE JOHNNY (In Tamil)

English Original : JOHNNY APPLESEED

Aliki (Author and illustrator)

Tamil Translation: Ko Ma. Ko. Elango

Thanks to: BGVS, Arvind Gupta

First Edition: January, 2016

Published by

BOOKS FOR CHILDREN

in print of Bharathi Puthakalayam

7, Elango Salai, Teynampet, Chennai - 600 018

Email: thamizhbooks@gmail.com | www.thamizhbooks.com

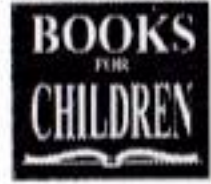
ஆப்பிள் ஜானி

அலிகி (கதாசிரியர், ஓவியர்)

தமிழில்: கொ.மா.கோ. இளங்கோ

முதல் பதிப்பு: ஜனவரி, 2016

வெளியீடு:

புக்ஸ் ஃபார் சில்ரன்

பாரதி புத்தகாலயத்தின் ஓர் அங்கம்

7, இளங்கோ சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018

தொலைபேசி : 044 24332424, 24332924, 24356935

விற்பனை உரிமை

7, இளங்கோ சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018

திருவல்லிக்கேணி: 48, தேரடி தெரு | **திருவான்மியூர்:** 1, 100அடி சாலை, தரமணி
பெரம்பூர்: 52, கூகஸ் ரோடு | **ஈரோடு:** 39, ஸ்டேட் பாங்க் சாலை
திண்டுக்கல்: 3சி18, எல்.பி.ஜி. காம்ப்வுண்ட் | **நாகை:** 1, ஆரியபத்திரபிள்ளை தெரு
திருப்பூர்: 447, அவினாசி சாலை | **திருவாரூர்:** 35, நேதாஜி சாலை
சேலம்: 36/1 அத்தை ஆஸ்ரமம் சாலை | **மயிலாடுதுறை:** 147, பட்டமங்கலத் தெரு
அருப்புக்கோட்டை: 31, அகமுடையார் மகால் | **புதுக்கோட்டை:** வடக்கு ராஜா வீதி
மதுரை: 37A, பெரியார் பேருந்து நிலையம் | **மதுரை:** சர்வோதயா மெயின்ரோடு, மகபூப்பாளையம்
கன்னூர்: N.K.N வணிகவளாகம் பெட்போர்ட்
செங்கற்பட்டு: 1டி., ஜி.எஸ்.டி சாலை | **விழுப்புரம்:** 26/1, பவானி தெரு
திருநெல்வேலி: 25A, ராஜேந்திரநகர் முதல் தெரு, | **விருதுநகர்:** 131, கச்சேரி சாலை
கும்பகோணம்: 352, பச்சையப்பன் தெரு | **வேலூர்:** S.P. Plaza 264, பேஸ் II, சத்துவாச்சாரி
நெய்வேலி: பேருந்து நிலையம் அருகில், சிஜையு அலுவலகம்
தஞ்சாவூர்: காந்திஜி வணிக வளாகம் காந்திஜி சாலை | **தேனி:** 12,பி, மீனாட்சி அம்மாள் சந்து,
இடமால் தெரு | **கடலூர்:** பாரதி பஜார், பழைய அண்ணா மேம்பாலம்
நாகர்கோவில்: ரப்பலா காம்ப்ளக்ஸ், தெற்குதோப்பு வணிகர்தெரு, மீனாட்சிபுரம்
கோவை: 77, மசக்காளிபாளையம் ரோடு, பீளமேடு | **திருச்சி:** வெண்மணி இல்லம், கருநர்
புறவழிச்சாலை | **திருவண்ணாமலை:** முத்தம்மாள் நகர், ITI opp. வேங்கிக்கால்

இதைத் தா ஸ்கூல்... இதைத் தா ஸ்கூல்...

thamizhbooks.com

ரூ.30/-

அச்சு : கணபதி எண்டர்பிரைசஸ், சென்னை - 5

இந்தக்கதை ஆப்பிள் ஜானியைப் பற்றியது.
இது பழங்காலக் கதை. ஆனால், உண்மைக் கதை.
ஜான் கேப்மன், அமெரிக்காவின் லியோமின்ஸ்டர் என்ற
ஊரில் பிறந்தார். அவர் பயணம் செய்த எல்லா
இடங்களிலும் ஆப்பிள் விதைகளை நட்டு வைத்தார்.
எனவே, மக்கள் அவரை 'ஆப்பிள் ஜானி' என்று
அன்போடு அழைத்தார்கள்.

This story is about Johnny Appleseed.

It is an old story. But it is true.

John Chapman was born on 26 September in
Leominster, Massachusetts, USA.

He was later nicknamed Johnny Appleseed.

He was given this name because wherever
he went he planted apple seeds.

ஜான் கேப்மன் தைரியமானவர்.
கருணை உள்ளம் கொண்டவர். அவர்
பல வெளிணர்களுக்குச் செல்ல விரும்பினார்.
அவர் மணிக்கணக்காகக் காடுகளில் நடந்து சென்றார்.
அவர் எப்போதும் காட்டுப் பூக்களுக்கு
அருகில் இருக்க ஆசைப்பட்டார்.

John Chapman was a brave and kind man.
He liked being outdoors.
He walked in the forest for hours.
He loved being near wild flowers.

ஒருநாள் அவர், காட்டில் அதிகநேரம் நடந்த பிறகு ஒரு
மரத்தடியில் உட்கார்ந்து இளைப்பாறினார்.
கடுமையான சூரிய வெப்பத்தால் அவரது பாதம் சூடேறியது.
பச்சைப் பச்சேலென வளர்ந்திருந்த புற்கள்
கால்விரல்களைத் தொட்டு கிச்சுக்கிச்சு மூட்டின.
அவர், தனது தோல்ப் பையிலிருந்து
ஒரு ஆப்பிள் பழத்தை எடுத்தார்.
பசியாற அதைச் சாப்பிட்டார்.
மடியில் மிச்சம் இருந்த பழுப்புநிற ஆப்பிள்
விதைகளை வியப்புடன் பார்த்தார்.

One day after a long nature ramble he rested under a tree.
The hot sun warmed his feet and the green grass
tickled his toes. He took out an apple
from his bag. After eating the apple he gaped at
the brown apple seeds lying on his palm.

மேலும் பல விதைகளைச் சேகரித்து நாடு முழுக்க
விதைத்தால் என்னவாகும் என்று யோசித்தார்.
ஆமாம்! நாடுமுழுக்க ஆப்பிள் மரங்கள் வளர்ந்து
பசுமையாகக் காட்சி தரும்.

He thought that if could collect enough of those seeds
and plant them all over then the whole country
would become green with apple trees.

ஜான் கேப்மன், அமெரிக்காவின் கிழக்குப் பகுதியில்
வாழ்ந்து வந்தார். ஏற்கனவே அங்கு அதிக மக்கள்
குடியேறி இருந்தார்கள். ஆனாலும்,
பல மூத்த குடிமக்கள் மேற்குப் பகுதிக்கு இடம்
பெயர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.
மேற்கில் வீடுகளோ அல்லது கிராமங்களோ இல்லை.
சரியான பாதைகளும் இல்லை.
அங்கேயே பிறந்து வளர்ந்த செவ்விந்தியர்கள்
பயன்படுத்திய சிறுசிறு பாதையின்
தடயங்கள் மட்டுமே தெரிந்தன.

John Chapman lived in the eastern part of America.
Many people had already settled there.
But many pioneers were still migrating towards the west.
In the west there were neither houses nor villages.
There were no proper roads -
only dirt tracks used by the native Indians.

அங்கு வாழ்ந்த மூத்த குடிமக்கள் தமது உடமைகளுடன்
கூடாரம் அமைத்த குதிரை வண்டிகளில்
பயணம் செய்தார்கள்.

சில நேரங்களில் அவர்கள் அடர்ந்த
காடுகள் வழியாகச் சிரமத்தோடு நடந்து சென்றார்கள்.
அது நீண்ட பயணமாகவும்
அச்சம் தருவதாகவும் இருந்தது.

The pioneers used to travel with their belongings in
closed horse-carriages.

They trudged through dense forests.
The journey was long and dangerous.

இவர்கள் நாட்டின் வேறுபல இடங்களுக்குக்
குடிபெயர்ந்து ஒரு புது
வாழ்க்கையைத் தொடங்க ஆசைப்பட்டார்கள்.
அவர்களுடன் சேர்ந்து ஜான் கேப்மனும் பயணித்தார்.
ஆனால், அவர் குதிரை வண்டியில் ஏறி பயணிக்கவில்லை.

These people wanted to begin a new life in a
different part of their country.

John Chapman also travelled with the pioneers.
But he did not go in a horse - carriage.

கால்நடையாகவே நடந்து சென்றார்.

அவர் தன்னுடன் எந்த ஒரு ஆயுதத்தையும் எடுத்துச் செல்லவில்லை. அந்நாட்களில் காடுகள் வழியாக பயணம் செய்தல் ஆபத்தானதாகும். விலங்குகளிடமிருந்தும் திருடர்களிடமிருந்தும் தப்பிக்க மக்கள் தங்களிடம் சில ஆயுதங்கள் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், ஜான் கேப்மன், ஒரு தோள் பை மட்டுமே கொண்டு சென்றார். பை நிறைய ஆப்பிள் விதைகள் வைத்திருந்தார். அவர் ஒரு கைப்பிடியுள்ள வாணலி வைத்திருந்தார்.

தொப்பிக்குப் பதிலாக அதைத் தலையில் அணிந்து கொண்டார்.

He travelled on foot. He did not carry any weapon with him. In those days people had to carry weapons to protect themselves from wild animals and enemies. But John Chapman only carried a bag on his back. His bag was full of apple seeds. Instead of a hat he wore a frying pan with a handle on his head.

ஜானி, பயணம்செய்த இடங்களில் எல்லாம் ஆப்பிள் விதைகளை விதைத்தார். பாதையில் அவர் சந்தித்தவர்களுக்குச் சிறுசிறு பைகளில் ஆப்பிள் விதைகளைக் கொடுத்தார். நாட்கள் செல்லச்செல்ல அனைத்து மக்களும் அவரை 'ஆப்பிள் ஜானி' என்றே அழைத்தார்கள்.

Johnny planted apple seeds wherever he went. He gave little bags of apple seeds to everyone he met. Slowly, everyone started calling him Johnny Appleseed.

பயணத்தின்போது ஜானி, ஒரு சில வாரங்கள்
நாடோடி மக்களுக்கு உதவுவதற்காக
அவர்களுடன் தங்கினார்.

முதலில், அனைவரும் சேர்ந்து நிலங்களைச் சுத்தம்
செய்தார்கள். நிலத்தின் அருகில் மரத்தினாலான
வீடுகளைக் கட்டினார்கள். கடைசியில், அவர்கள்
நூற்றுக்கணக்கான ஆப்பிள் விதைகளை விதைத்து
மரங்களை வளர்த்தார்கள்.

During his journey Johnny would often spend a few
weeks helping the pioneers.

First everyone would clear the land.

Then they would make log houses.

In the end they would plant hundreds of apple trees.

அங்கு அவர் உதவிப்பணிகள்
முடித்துக்கொண்டு கிளம்பினார்.

ஆனால், அவர் எப்போதும் பழைய நண்பர்களைத்
தேடிச்சென்று சந்தித்தார். மக்கள் அனைவரும்
'ஆப்பிள் ஜானி' யிடம் அன்பு காட்டினார்கள்.
குறிப்பாக குழந்தைகள் அவருடன் விரும்பிப் பழகினார்கள்.

After finishing the work Johnny would move
on to help others. But he always returned to
meet his old friends.

Everyone loved Johnny Appleseed.

Especially children.

ஜானி, தொடர்ந்து ஆப்பிள் விதைகளை
விதைத்துக் களைத்துப் போனார்.
அப்போது நிழல்தரும் மரங்களுக்குக்
கீழே உட்கார்ந்து ஓய்வெடுத்தார்.
அங்கிருந்த சிறுவர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.
ஜானி, குழந்தைகளுக்குப் பல கதைகள் சொல்லி
மகிழ்வித்தார். தனது சுவாரஸ்யமான அனுபவங்களை
அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

When Johnny got tired of planting apple seeds he
would sit down to rest under some tree.
Then the children would surround him and
Johnny would tell them stories
and his own interesting experiences.

ஆப்பிள்ஜானி எப்போதும் கால்நடையாகவே தனியாக
நடந்து சென்றார். அடர்ந்த காடுகளில்
மரங்களுக்குக் கீழே படுத்து உறங்கினார்.
சிலநேரத்தில் ஆற்றங்கரை மணலில்
வானத்தைப் பார்த்தபடி உறங்கிப்போனார்.

Johnny Appleseed always travelled alone on foot.
He slept on the forest floor or near a
stream under the open sky.

அவர், காடுகளில் பல ஓநாய்கள்,
குள்ளநரிகள், புள்ளிமான்கள்,
மற்றும் பல பறவைகளைச் சந்தித்தார்.
விலங்குகளுடன் அதிக அன்பு காட்டினார்.
அவற்றை நேசித்தார்.

On his way he met wolves, jackals,
deer and different birds.
He had a way of making friends with the animals.

ஒருநாள், ஆப்பிள் ஜானி காட்டில் மதியஉணவு
சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். திடீரென்று அங்கு உரத்த
ஓலச்சத்தம் கேட்டது. அப்போது மூன்று கரடிக்குட்டிகள்
புதருக்குப் பின்னால் இருந்து ஓடிவந்தன.
சிறிது நேரத்தில் தாய்க்கரடி அங்கு வந்து சேர்ந்தது.
குட்டிக்கரடிகள் மூன்றும் ஆப்பிள்ஜானியுடன்
விளையாடிக் கொண்டிருந்ததைத் தாய்க்கரடி பார்த்தது.
ஆப்பிள் ஜானியால் அக்குட்டிகளுக்கு
ஆபத்து இல்லை என்பதைத் தாய்க்கரடி உறுதி செய்தது.
பிறகு, அக்கரடி அங்கிருந்து நகர்ந்து சென்றது.

One day Johnny was eating his afternoon lunch in the forest.
Suddenly there was a loud roar and three bear cubs ran
out from the thicket. After a while the mother bear
also came out. When she saw her cubs happily playing with
Johnny Appleseed she was assured that
Johnny meant no harm. Only then did she go away.

ஜானி, தனது பயணத்தின்போது பல பூர்வீக
செவ்விந்தியர்களைச் சந்தித்தார்.

அவர்களுடன் ஜானி மிகவும்
மரியாதையாக நடந்து கொண்டார்.

அவர்களுக்கும் ஆப்பிள் விதைகளைத் தந்து உதவினார்.

மருத்துவகுணம் கொண்ட பல

மூலிகைகளைக் கொடுத்து உதவினார்.

During his travels Johnny met a lot of native Indians.
Johnny treated them with respect. Johnny gave them
seeds to plant and herbs to use as medicines.

அங்கு வாழ்ந்த பழங்குடியினர் வெள்ளை
நிறத்தவர்களை வெறுத்தார்கள்.

ஏனென்றால் வெள்ளையர்கள் பூர்வகுடி மக்களின்
நிலங்களை கைப்பற்றினார்கள்.

ஆனால், அந்தப் பழங்குடிமக்கள் ஆப்பிள்
ஜானியை உண்மையான நண்பனாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

The local natives hated the white men.
The white men had snatched the land from the natives.
But the native Indians always considered
Johnny as their true friend.

அவர்கள் தங்களுக்கு இடையில் சண்டை போட்டுக்கொள்வதை ஆப்பிள் ஜானி விரும்பவில்லை. அவர், பழங்குடி மக்கள் மற்றும் புதிதாகக் குடியேறிய மக்களுக்கு இடையில் அமைதி உண்டாகப் பாடுபட்டார். அனைவரும் ஒன்றுகூடி வாழ வேண்டும். சகோதரத்துவத்துடன் பழகவேண்டும் என்பதை உறுதியாக நம்பினார்.

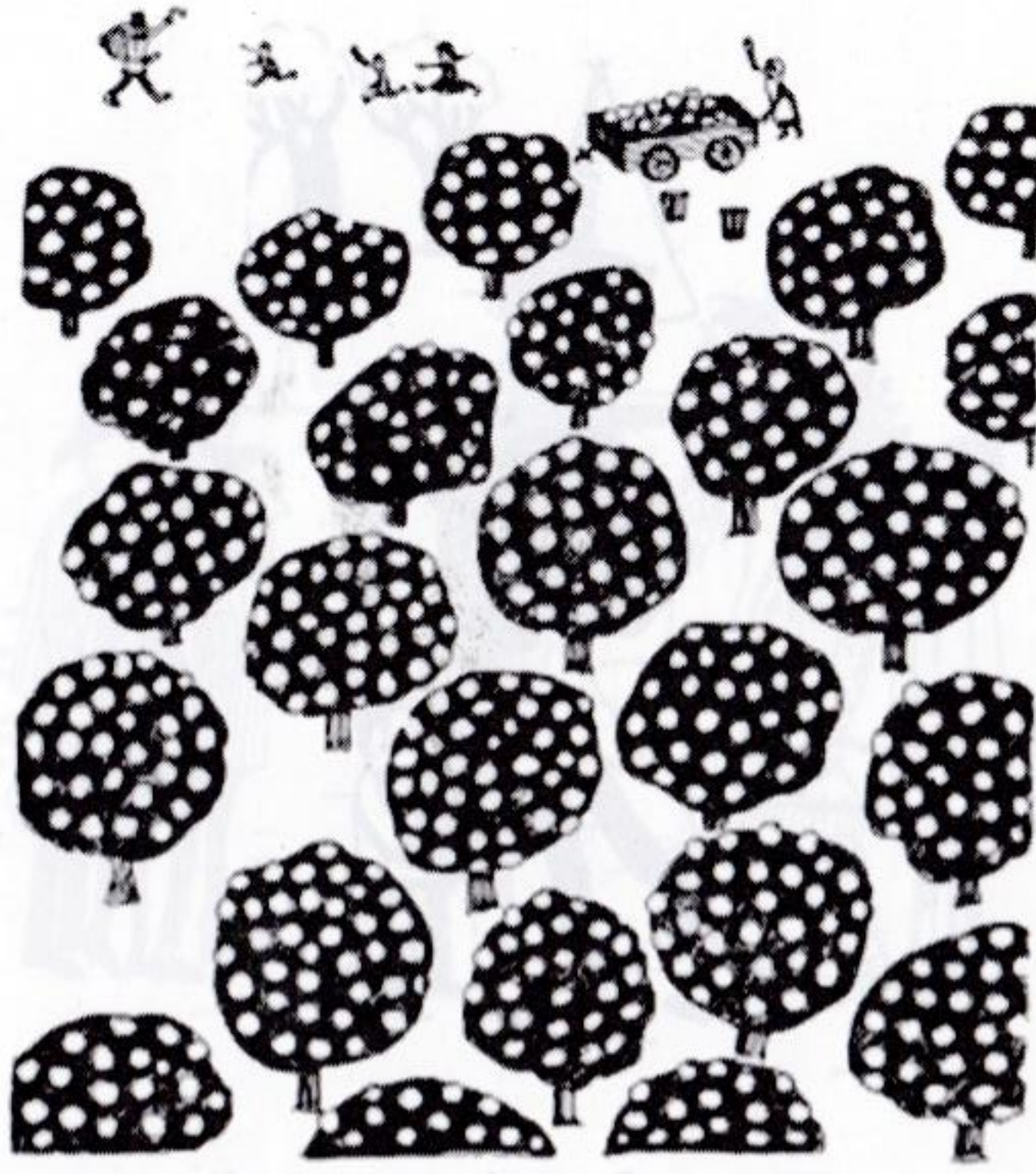
Johnny did not like people fighting amongst themselves. He tried to establish peace between the new settlers and the native Indians. He believed that all human beings should live together like brothers.

ஆப்பிள் ஜானி, கால்நடையாகத் தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். அவர் எங்கு சென்றாலும் ஆப்பிள் விதைகளை நட்டார். விதைகள் காலியானவுடன் ஆப்பிள் பழரசம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து ஒரு தோல்ப் பை நிறைய விதைகளைச் சேகரித்தார். அதன் பிறகு, மக்கள் அனைவரும் மெல்ல மெல்ல ஆப்பிள் விதைகளைச் சேகரித்து ஜானிக்குத் தந்து உதவினார்கள்.

Johnny continued travelling on foot. And wherever he went he planted apple seeds. When the seeds finished he went to the factories producing cider - a kind of apple drink. He collected bags full of apple seeds from the factories. Slowly many people started collecting apple seeds for Johnny.

பல வருடங்கள் கழிந்தன. ஜானி நீண்ட தூரம் பயணம் செய்திருந்தார். சில நேரங்களில் அவர் தனது பழைய நண்பர்களைச் சென்று சந்தித்தார். அங்கு அவர் ஆப்பிள் பழங்கள் காய்த்துத் தொங்கிய மரங்களைப் பார்த்தார். அவை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஜானியின் உதவியால் விதைக்கப்பட்டவை. ஆப்பிள் மரங்களைப் பார்த்த ஜானி மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

Many years passed. Johnny travelled far and wide.
Sometimes when he visited his friends
he saw big trees laden with apples.
These were the trees he had helped plant.
This made him very happy.

அங்கு, அந்த ஆண்டு கடுமையான குளிர் காலம் வந்தது. வசந்த காலத்தில்கூட பனி பொழிந்து நிலத்தை மூடியிருந்தது. அங்குள்ள மரங்களில் புதிய இலைகள் துளிர்க்கவில்லை. அதைக்கண்ட ஜானி மிகவும் கவலை அடைந்தார். அவர், சரியாகச் சாப்பிடாமலும் தூக்கம் இல்லாமலும் தவித்தார். ஆப்பிள் மரங்கள் பட்டுப்போய்விடுமே என்று பயந்தார்.

There was a severe winter one year.
Even during spring the ground was covered with snow.
Not a single new leaf sprouted from the tree branches.
This made Johnny very sad. He was not able to eat or sleep.
He was afraid that the apple trees might die.

ஒருநாள், ஜானி ஆப்பிள்பழத் தோட்டத்தில் நடந்து சென்றபோது நிலத்தில் சரிந்து விழுந்தார்.

அதன் பிறகு, அவர் நோயுற்று இருந்தார்.

சில மணி நேரங்களுக்குப் பிறகு, ஒரு பூர்வீகப் பழங்குடிப் பெண்ணும் அவளது மகனும் அவ்வழியாகச் சென்றார்கள்.

அவர்கள் இருவரும் பனித்தரையில் விழுந்து கிடந்த

ஜானியைப் பார்த்தார்கள்.

அச்சிறுவன் ஓடிச்சென்று ஜானிக்கு உதவினான்.

அருகிலிருந்த பழங்குடிக்கூடாரத்துக்கு

அவரைக் கொண்டுசென்றார்கள்.

Then one day when Johnny was walking through an apple orchard he fell down on the ground. He was very ill.

After a few hours a native Indian woman and her son passed through that way. They saw Johnny lying in the snow. The boy ran to help Johnny.

Johnny was taken to a nearby native settlement.

ஜானி. சிலநாட்கள் கடுமையான காய்ச்சலில் அவதிப்பட்டார்.

செவ்விந்தியப் பழங்குடி மக்கள் அவருக்கு

அவ்வப்போது மருந்து கொடுத்தார்கள்.

அவர் உடல்நலம் பெற்று திரும்பும்வரை முறைப்படி

கவனித்துக் கொண்டார்கள்.

Johnny ran high fever for a few days.

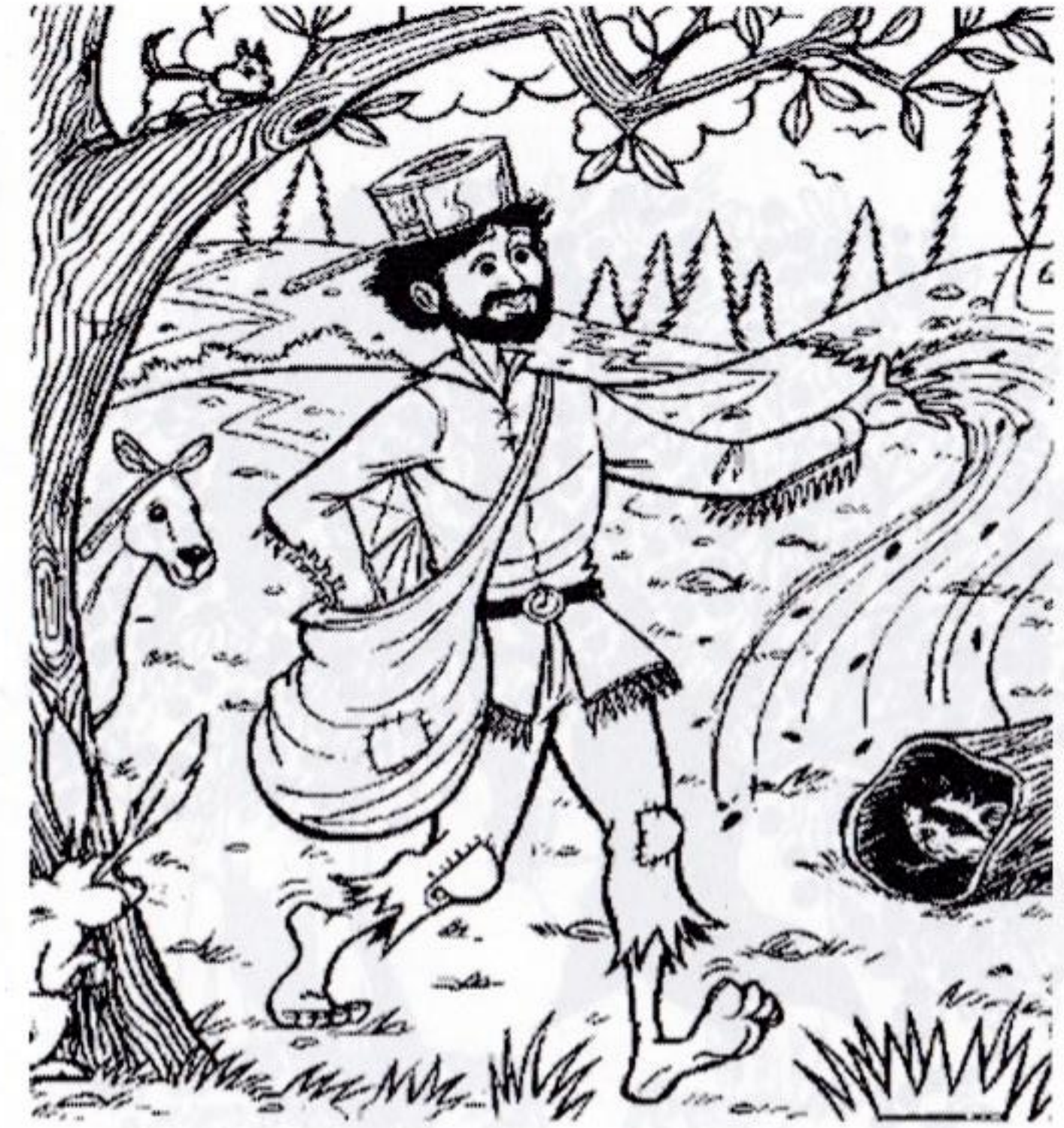
The native Indians gave him medicines and took good care of his health.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு ஆப்பிள் ஜானி
கண்களைத் திறந்து பார்த்தார்.
பழங்குடி இந்தியர்களைப் பார்த்து புன்னகை செய்தார்.
ஆப்பிள் ஜானியின் உயிர்காக்க
உதவிய மக்களுக்கு நன்றி சொன்னார்.

After a few days Johnny Appleseed opened his eyes.
He smiled at his native Indian friends.
He knew that they had saved his life.

பிறகு, அவர் சூரிய வெப்பத்தை உணர்ந்தார்.
பனிப் பொழிவில் பெய்த பனிக்கட்டிகள் உருகத் தொடங்கின.
கடைசியாக ஒருநாள் வசந்தகாலம் வந்தது.
ஆப்பிள் ஜானியின் உடல்நிலை படிப்படியாக தேறியது.
அவர் தனக்கு உதவிய பழைய
நண்பர்களின் உதவியை மறக்கவில்லை.
அடிக்கடி அவர்களைச் சென்று சந்தித்தார்.

Then he felt the warmth of the sun.
The snow had started to melt.
At last, spring had arrived.
Johnny's health had improved.
He never forgot his old friends.
He visited them again and again.

ஆப்பிள் ஜானி, அமெரிக்க முன்னோடிகளில் நுண்ணுனர்வு
மிக்கவர். அவர், முதுமைக்காலம் வரை வாழ்ந்தார்.
அவர் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் ஆப்பிள் விதைகளை
விதைத்தார். அவர் விதைத்த விதைகள் பல மரங்களாகி
பயன் தருவதை நாம் இன்றும் பார்க்கலாம்.

Johnny Appleseed was a sensitive pioneer.

He lived until he was very old.

And wherever he went he planted apple seeds.

Many of the trees he planted can still be seen today.

மரங்கள், முதிர்ந்த கிளைகளில் ஆழமான
குழிவிழுந்த பிறகும் கூட சுவையான ஆப்பிள்
பழங்களைத் தந்து கொண்டிருக்கின்றன.
ஆப்பிள் ஜானி, அமெரிக்க கிராமப்புறங்களைப்
பசுமையாக்க பெரும் தொண்டு செய்தவர்.

The bark of these old trees have deep furrows but
they still bear a lot of apples every year.

Johnny Appleseed helped the early pioneers to
plant lots and lots of apple trees.

He helped to green the American countryside.

கதைப் புத்தகம் 1

உலகப் புகழ்பெற்ற சிறார் சித்திரக் கதைகள்

(ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளில்)

கொ.மா.கொ. இளங்கொ மாழ்பெயர்ப்பு

27489	அறிய நூன் வண்ட கக்	30	☐
27495	உயிர் தரும் மரம் வெண் சில்வர்ஸ்ஸன்	30	☐
27493	குட்டன் ஆடு மன்றோ லீப்	30	☐
27490	பெரிவன் மன்றோ லீப்	30	☐
27496	கொ...கொ...கொ... குஞ்சுநாந்து ரிங் மார்ஜோரி ப்ளேக், கர்ட் வீஸ்	30	☐
27491	தப்பியோடிய குட்டியால் மார்க்ரெட் வைஸ் பிரவுன்	30	☐
27492	குட்டித்தாத்தா நடாலே நோர்டன்	30	☐
27494	மத்திர விறைகள் மித்சுமாசா அனோ	30	☐

கதைப் புத்தகம் 2

ஆப்பிள் அலிகி	30	☐
எலி எப்படிப் புலியாக்க மர்சியா பிரௌன்	30	☐
கடைசிப் பூ ஜெம்ஸ் தர்பெர்	30	☐
சின்னத்தின் குகையில் சின்னக் குருவி எலீசா இக்லேவன்	30	☐
ராஜாவின் காலடி	30	☐
எர் கில்லிஸ் மன்றோ லீப்	30	☐
ஸ்னிப்பியும் ஸ்னப்பியும்	30	☐
அரோல்டும், ஷாக்கல் கிரேயனும் கிரோகட் ஜான்சன்	30	☐